

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI

Zavod Republike Slovenije
za zaposlovanje

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD
SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

SLOVENJ GRADEC

MOCIS

CENTER ZA
IZOBRAŽEVANJE
ODRASLIH
SLOVENJ GRADEC

Letnik 2016/2017

PUM-O
Slovenj Gradec

Projektno učenje za mlajše odrasle

PUMOVSKO KAZALO

- ♦ Projektno učenje mlajših odraslih PUM-O - stran 3
 - ♦ O PROGRAMU PUM-O - stran 5
 - ♦ SMEH JE POL ZDRAVJA - stran 6
 - ♦ PROJEKT - BE HUMAN - stran 8
 - Intervju z gospo Terezijo - stran 10
 - Javno podjetje - KOCEROD - stran 11
 - Kogojev pohod - stran 12
 - ♦ TRAJNOSTNI RAZVOJ - stran 13
 - ♦ INDIVIDUALNO UČENJE - stran 14
- ♦ OPRAVLJANJE VOZNIŠKEGA IZPITA - stran 15
- ♦ SODELOVANJE S KOROŠKIM POKRAJINSKIM MUZEJEM - stran 16
 - ♦ PROJEKT – ŽIVIMO ZDRAVO Z NARAVO - stran 17
 - Obisk Cross country kluba - stran 18
 - Osvežitev na Velenjskem jezeru - stran 19
 - Badminton - stran 20
 - Obisk strelišča v Doliču - stran 20
 - ♦ PRISPEVKI PUMOVCEV - stran 22
 - Moja prva selitev - stran 22
 - Moja športna pot - stran 23
 - Moja srednja šola - stran 24
 - Selitev - stran 25
 - Živali, enakovredna bitja - stran 26
 - Counter Strike: Global Offensive - stran 27
 - Kritika dokumentarnega filma 100 % bombaž - stran 28
 - Psihedelične gobe - stran 29
 - ♦ PUM TURNIR - stran 32
 - ♦ KREATIVNOST MLADIH - stran 33
 - Šivalni kotiček - stran 33
 - Izdelovanje voščilnic - stran 35
 - Topla malica - stran 36
 - Pustni krofi - stran 37
 - ♦ OBISK RADIA LASER - stran 38
 - ♦ OBISK KOROŠKEGA RADIA - stran 39
 - ♦ OBISK ODDAJE - DOBRO JUTRO - stran 40
 - ♦ PRAZNOVANJE ROJSTNIH DNI - stran 41
 - ♦ INTERESNE DEJAVNOSTI - stran 42
 - ♦ CILJI PUMOVCEV - stran 43

Projektno učenje mlajših odraslih - PUM-O

19. generacija udeležencev

Program **Projektno učenje mlajših odraslih (PUM-O)** je nastal na pobudo Sektorja za vseživljenjsko učenje Direktorata za trg dela in zaposlovanje pri Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (MDDSZ). Program je usmerjen v opolnomočenje ciljnih skupin za približevanje trgu dela.

Nastal je kot nadgradnja javnoveljavnega programa izobraževanja odraslih Projektno učenje za mlajše odrasle – PUM (Uradni list RS, št. 403-2499 z dne 19. 7. 1999), od katerega pa se tudi pomembno razlikuje.

Z izvajanjem programa PUM-o smo v Slovenj Gradcu začeli junija 2016.

V program PUM-O se vključujejo mlajši odrasli od 15. do dopolnjenega 26. leta starosti, ki:

- imajo status brezposelne osebe,
- imajo status iskalca prve zaposlitve,
- niso vključeni v izobraževanje,
- se pri izobraževanju srečujejo s težavami, ki lahko vodijo v prekinitiv šolanja,
- niso zaposleni oz. nimajo zaposlitve.

Temeljni namen programa je razvijati potenciale ranljivih mlajših odraslih za uspešno vključevanje v izobraževanje za pridobitev izobrazbe, razvijanje poklicne identitete in tako uspešno vključevanje na trg dela ter uspešno socialno integracijo.

Vsebina programa

Načeloma jo lahko opredelimo skozi tri ključne izobraževalne module:

Modul kariernega načrtovanja in oblikovanja poklicne identitete

Modul splošne poučenosti

Modul osebne rasti in oblikovanja trajnostnih življenjskih slogov

Učenje poteka v projektih, kjer se med seboj prepletajo vsebine, ki so opisane v moduli. Projekti potekajo v sodelovanju z okoljem in so povezani z aktualnimi vsebinami ali potrebami udeležencev.

Osebni pristop

Skupaj s kandidatom pripravimo izhodišča za pripravo **osebnega kariernega načrta**, v katerem uvodoma opredelimo namen kandidatovega sodelovanja (vizijo) in izhodiščne cilje, ki jim bo udeleženec v programu sledil. Osebni načrt časovno opredelimo, določimo kazalnike, s katerimi se bo spremljalo njegovo uresničevanje. Uresničevanje načrta periodično spremljamo in po potrebi dopolnjujemo ali spreminjamo.

Trajanje in dokončanje programa

Udeleženci se v program vključujejo predvidoma za obdobje 10 mesecev z individualno možnostjo podaljšanja ali skrajšanja, odvisno od njegovih potreb, opredeljenih v kariernem načrtu, in zunanjih okoliščin, ki vplivajo na uresničevanje zastavljenih ciljev.

Potrdilo o izobraževanju

Udeleženci ob zaključku programa pridobijo potrdilo o uspešnosti doseganja ciljev programa. V njem so navedeni podatki o sodelovanju posameznika pri posameznih učnih projektih ter drugi dosežki posameznika in vključenosti v morebitnih drugih ukrepih aktivne politike zaposlovanja (npr. različnih tečajih) in koliko časa je udeleženec sodeloval. Učne dosežke v programu PUM-O lahko udeleženci uveljavijo v postopkih vrednotenja in priznavanja neformalno pridobljenih znanj, spretnosti in kompetenc, ko se ponovno vključujejo v programe formalnega izobraževanja, ali pri priznavanju poklicne usposobljenosti pri zaposlovanju.

Vključevanje v program

Kandidati za program lahko izrazijo interes za vključitev v program sami, lahko pa jim vključitev predlagajo svetovalci za zaposlitev pri ZRSZ, šolski svetovalni delavec ali drug svetovalci, ki kandidatu pomaga pri reševanju njegovih problemov.

Letošnja generacija udeležencev 2016/2017 je bila zelo ustvarjalna in delovna. V časopisu, ki je pred vami, je predstavljen izbor naših aktivnosti, podrobneje pa smo vsakodnevne dejavnosti objavljali na naši facebook strani: pumslovenjgradec.

Mentorji programa PUM-O:

Damjana Kotnik, Simona Štruc, Roman Herlah

PROGRAM PUM-O

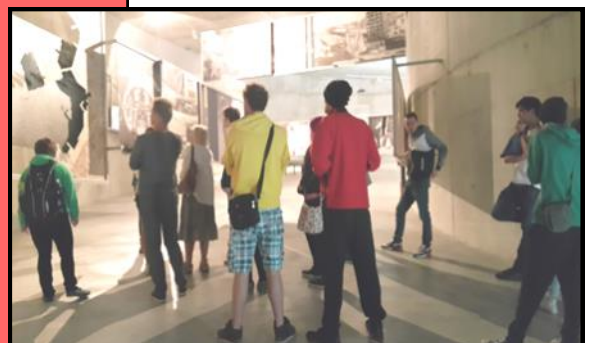

PROJEKTI PUM-O:

- **Živimo zdravo z naravo**
 - Športne aktivnosti, zdrav način življenja, delo na vrtovih, pohodi, kuhanje toplih malic.
- **Bodimo kreativni**
 - Ustvarjalne delavnice (izdelava nakita, zbijanje lesenih zaboječkov, tečaj šivanja, izdelava obeskov).
 - Urejanje prostorov (poslikava, montaža kuhinje).
- **Be human**
 - Zbiranje zamaškov za invalidnega otroka.
 - Zbiralna akcija hrane za zapuščene živali.
 - Obisk društev za pomoč živalim (Orova vas, zavetišče Gmajnice).
 - Rdeči križ (krvodajalska akcija), pomoč v javni razdelilnici hrane.
- **Spoznavajmo Slovenijo**
 - Spoznavanje in osvajanje slovenskih vrhov.
 - Ogled dokumentarnih filmov.
 - Ogled muzejev in znamenitosti.
- **Učni projekti in interesne dejavnosti**
 - Tečaji (računalniški, jezikovni, digitalna pismenost).
 - Individualno učenje (CPP, matematika, strokovni predmeti, opravljanje manjkajočih šolskih obveznosti).

V letu 2016 smo se povezali z:

- **MKC Slovenj Gradec**, s katerimi izvajamo različne delavnice, različna predavanja in družabna srečanja.
- **Domom starostnikov**, s katerimi smo se udeležili Kogojevega pohoda.
- **Društvom za pomoč konjem Orova vas**, kjer smo pomagali pri obnovi boksov za konje ter le-te pripeljali iz pašnika na lokacijo društva.
- **Rdečim križem Slovenj Gradec**, ki nam je predstavil krvodajalsko akcijo in izvedel brezplačni tečaj prve pomoči za opravljanje vozniškega izpita.
- **Pokrajinskim muzejem Slovenj Gradec**, kateri nam je omogočil razne ogled po slovenjgraških muzejih ter nam odstopil različna gradiva o zgodovini Koroške in Slovenije.
- **Šolo vožnje RELAX**, katera nam je omogočila brezplačen tečaj CPP.
- **KOCEROD**, ogled podjetja in donacija zemlje za visoke grede.

SMEH JE POL ZDRAVJA, ZA DRUGO POLOVICO POSKRBIMO MI!

Se prijatelja vračata s treninga in prvi potoži drugemu: Zelo me boli rama. Mislim, da bi moral k zdravniku.”

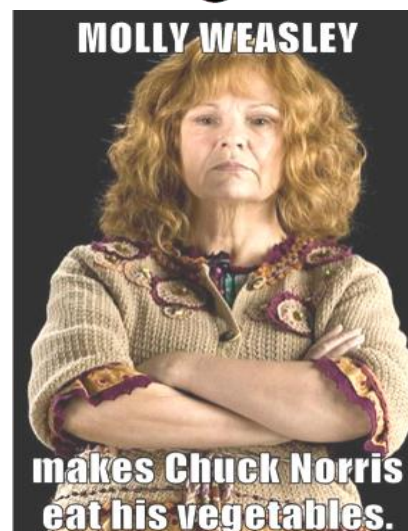
Prijatelj mu svetuje naslednje:

“Ma, ne, v lekarni je en računalnik, ki lahko diagnosticira vse. Celo hitreje in velikokrat cenejše od katerega koli dohtarja. Samo malo urina je treba naliti v posebno napravo in čez nekaj sekund ti računalnik pove, kaj je treba narediti, da boš takoj spet zdrav. Pa samo pet evrov stane.” Tip gre res takoj v lekarno, najde računalnik, nalije vzorec urina in vnese pet evrov. Nato računalnik začne ropotati, veliko lučk utripa in čez nekaj sekund dobi naslednji izpisek:

1. Rama vas boli zaradi tenisa.
2. Večkrat na dan po nekaj minut jo masirajte z ledom.
3. Ne delajte prenapornih fizičnih del z rama.
4. V dveh tednih boste spet zdravi.

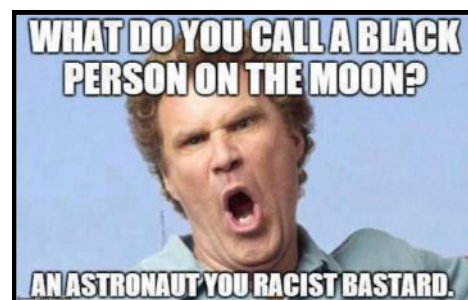
Kasneje začne tip razmišljati, kako je napredovala tehnologija in pomisli, ali bi bilo mogoče zmešati računalnik. Tako je v kozarec zmešal malo vode iz pipe, pasjih iztrebkov, urina svoje žene, urina svoje hčerke, na koncu pa je še masturbiral in dodal tudi malo svoje lastne sperme. Nato je šel spet v lekarno in nalil mešanico v napravo, vnesel pet evrov in počakal rezultat analize. Spet začne računalnik ropotati in utripati. Čez nekaj časa dobi malo daljši izpisek:

1. Voda iz vaše pipe ni dovolj čista. Kupite nov filter.
2. Vaš pes ima parazite. Dajte mu vitamine in zdravila proti parazitom.
3. Vaša žena je noseča. Otrok ni vaš. Posvetujte se z odvetnikom.
4. Vaša hčerka je narkomanka. Peljite jo na kliniko za odvajanje.
5. Pa nehajte že enkrat drkati, ker drugače vas bo rama še zmeraj bolela.

**Kateri je najslabši možni trenutek, da te zadene infarkt?
Med igranjem pantomime.**

Učiteljica prinese v razred dve steklenici in glisto. V eni steklenici ima vodo, v drugi pa alkohol. Glisto vrže v steklenico z vodo in ta v njej veselo zaplava. Nato vrže glisto v steklenico s šnopsom, glista divje zamiga in crkne. Nato učiteljica vpraša učence, kaj se lahko iz tega naučimo? Janezek veselo odvrne: "Pijmo alkohol, pa ne bomo imeli glist."

Pride Janezek v šolo, pa učiteljica reče, naj vstane tisti, ki misli, da je neumen. Pa nekaj časa nobeden ne vstane, potem pa Janezek le vstane. Učiteljica reče Janezku: »Janezek, zakaj misliš, da si neumen?«
Pa Janezek reče: »Saj nisem, sam srce me boli, ker sam vi stojite!«

Pelje se fant z avtomobilom in na poti najde mrtvega osla. Pa pokliče na policijo in pravi: "Tukaj Prelec, na cesti blizu Trnovega gozda leži mrtev osel na cesti, pa javljam, če ga umaknete, da ne pride do kakšne nesreče ..."
Policist se je hotel pošaliti, pa pravi: "Pa ste mu že naročili mašo?"
"Ne še, zdaj bom, najprej sem hotel obvestiti sorodnike!"

Štajerca v Ljubljani ustavi policaj in mu pove, da je prehiter.

Policaj: To je kazen 250 € in 5 pik.

Štajerc: 250 € plačam takoj, pike pa dajte NK Olimpija, jih bolj potrebuje kot jaz.

Zakaj je policijska šola v Tacnu, šola za policijske pse pa v Mariboru?

»Da policaji ne bi prepisovali.«

Projekt BE HUMAN

V okviru projekta smo obiskali Društvo za zaščito konj v Orovi vasi pri Polzeli.

Pomagali smo jim očistiti in pleskati bokse za konje, negovali živali ter čistili in dekorirali podkve.

Po uvodnem spoznavnem delu smo se kar hitro lotili dela. Kljub slabemu vremenu smo se odpravili urejati notranjost konjskih boksov, prebarvali smo jih z darovanimi barvami JUB. Del skupine pa je poskrbel za

dekoracijo starih podkev za licitacijo. Po končanem delu smo si privoščili piknik in peljali pse na sprehod.

Vsi udeleženci smo se imeli super in smo pripravljani še kdaj priskočiti na pomoč.

K nam smo povabili gospoda Damjana iz Društva za zaščito živali VELES z zelo znanim terapevtskim psičkom Benijem. Predstavil nam je društvo Veles, s čim se ukvarjajo, na kakšen način zbirajo prostovoljne prispevke, kje dobivajo hrano. Posebej se nam je prikupil psiček Beni, ki je naučen, da hodi po mestu s košarico in pobira prostovoljne prispevke. Beni je za 8. marec podelil 1.200 rdečih nageljčkov. Izvedeli smo, da je gospa, ki 4 leta ni mogla vstati iz postelje, ob obisku Benija dobila dovolj moči in vstala iz postelje, povedal nam je tudi za primer, ko starejša gospa ni čutila roke in je ob dotiku Benija roko spet čutila. G. Damjan in psiček Beni tudi redno obiskujeta domove za ostarele, šole, vrtce ...

Zelo smo bili veseli obiska obeh in upamo, da nas še kdaj obiščeta.

Obiskali smo tudi društvo za zaščito živali Gmajnice v Ljubljani, kjer smo imeli voden ogled živali, ki so že na voljo za posvojitev/oddajo. Živalim smo podarili hrano, kupljeno z lastnimi prispevki, saj smo ob obisku želeli prispevati k lepšemu življenju teh živali in lažjemu delovanju društva.

Sodelovali smo skupaj s trgovino LIDL in v njihovi poslovalnici zbirali hrano za živali. Zbrano hrano smo kasneje razdelili skrbnikom, ki težje skrbijo za svoje živali oz. skrbnikom, ki hranijo prostoživeče živali. Vsem nam se je bila ta izkušnja zelo prijetna, saj smo bili v poslovalnico klicani kar dvakrat. Zelo veseli smo bili odziva ljudi in presrečne obraze skrbnikov, ki smo jim priskočili na pomoč.

V sklopu strokovne ekskurzije v Ljubljano smo si ogledali tudi policijsko postajo vodnikov službenih psov. Eden izmed vodnikov si je kljub zasedenemu urniku vzela čas za nas in nam s pomočjo svojih dveh psov in enega službenega prikazal in razložil, kako jih trenira. Poudaril je, da se trudijo v trening vključevati igro, s katero psi dobijo povezano s človekom.

INTERVJU Z GOSPO, KI SKRBI ZA PROSTOŽIVEČE MAČKE

Zakaj ste se odločili, da boste hranili prostoživeče mačke, kako dolgo to že počnete in od kod so te živali prišle?

Za prostoživeče mačke sem se odločila skrbeti, ker sem 15 let imela dve svoji mucii, ki jih je na žalost povozil avto, ker pa sem jih preveč pogrešala, sem začela skrbeti za prostoživeče mačke, ki so nujno potrebovale hrano. Za te mačke skrbim že približno 3 leta. Sprva se je na našem dvorišču pojavila ena mačka, ki sem jo začela hraniti, nato pa se jih je čez čas nabralo vedno več.

Za koliko mačk trenutno skrbite ter kolikšen je mesečni strošek za le-te?

Zdaj skrbim za približno 9 mačk, mesečnih stroškov ne preračunavam, ampak znašajo vsaj približno 100 € na mesec.

Vam je bila že kdaj pri tem v pomoč kakšna organizacija ali skupina ljudi?

Trenutno se še ni pojavila nobena organizacija, ki bi mi pomagala, ampak po čudežu so se našle dobre roke Pumovcev, ki so organizirali dobrodelno akcijo v sodelovanju s trgovino Lidl.

Kako bi osveščali ljudi, da so tudi te živali (tako rekoč ulične) potrebne vsakodnevne oskrbe in socializacije?

Osebnostno bi ljudem povedala, da so tudi mačke živa bitja s trebuhom in potrebujejo hrano in toplino, ne glede na vse.

Kakšen je vaš predlog oz. kako bi pomagali živalim, če bi imeli idealne finančne pogoje in prostor za te živali?

Če bi imela dovolj financ, bi definitivno postavila zavetišče za takšne živali in jim pomagala po najboljših močeh, ker pa nimam te možnosti, za njih skrbim sama po svojih najboljših močeh.

Kaj bi sporočili ljudem, ki so do živali neodgovorni in jih ponavadi ne jemljejo kot živa bitja?

Vsaka žival rabi hrano in toplo zavetje, saj je vendar živo bitje. Moje mnenje je, da bi morali vsi ljudje ravnati odgovorno in skrbeti za vsa živa bitja, tudi prostoživeče živali.

**If having a soul means being able to feel love, loyalty and gratitude, then animals are better of than a lot of humans.
~ James Herriot**

Javno podjetje KOCEROD

16. 11. 2016 smo obiskali javno podjetje Kocerod, ki od leta 2012 izvaja službo ravnanja z odpadki v celotni Koroški regiji; pokriva 12 občin in približno 74.077 prebivalcev.

Direktor podjetja g. Plevnik nam je predstavil dejavnosti in poudaril pomen zaščite okolja pred škodljivimi vplivi neustreznega odlaganja odpadkov.

Po predstavitvi je sledil ogled objektov (sortiranje, kompostiranje in mehansko-biološka predelava odpadkov), ki ga priporočamo vsakomur, saj se šele ob pogledu na velikanske kupe smeti zaveš pome-

Regijski center za ravnanje z odpadki Koroške

KOGOJEV POHOD - SPREHOD ZA SPOMIN

23. 9. 2016 smo se udeleženci programa PUM udeležili letošnjega Kogojevega pohoda. Z njim stanovalci in zaposleni v poslovni enoti Slovenj Gradec prispevajo k ozaveščenju okolja o Alzheimerjevi bolezni, najpogostejši obliki demence. Pomembno je, da prve znake njenega pojava prepozna čim več ljudi vseh generacij. Ob lepem vremenu smo pomagali odpeljati varovance na sprehod ter jim s tem, tako kot nam, polepšali dan.

TRAJNOSTNI RAZVOJ

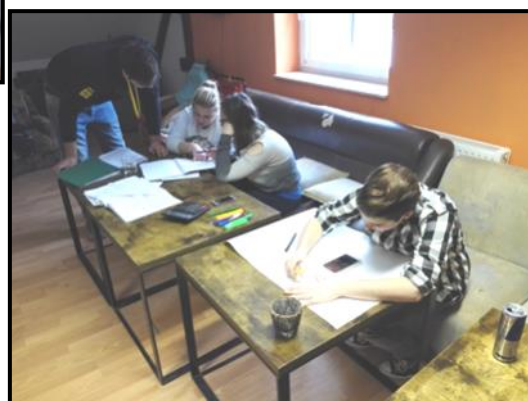
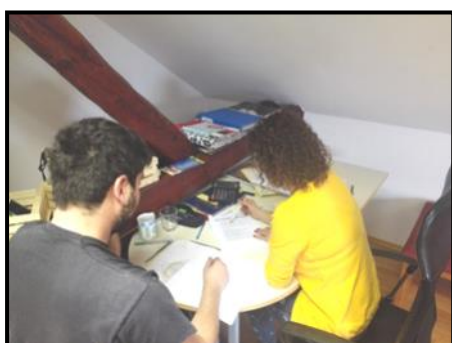
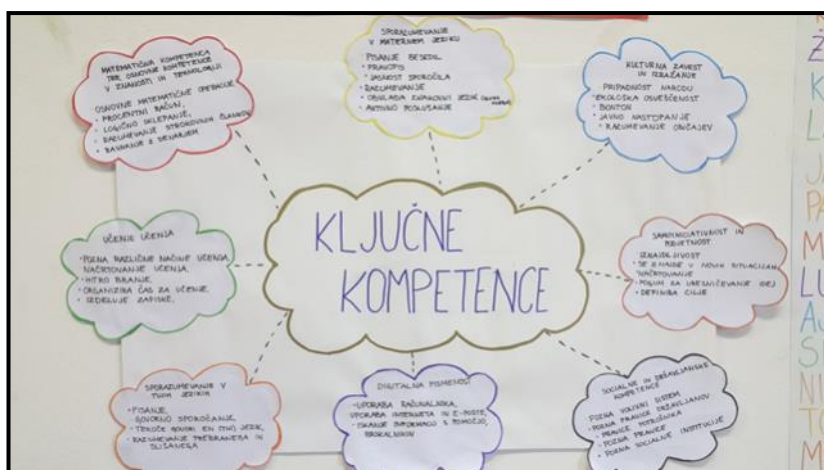

V okviru Tedna trajnostnega razvoja MOCIS organizira zanimive prireditve in delavnice z namenom ozaveščanja širše javnosti o pomenu trajnostnega razvoja za boljši jutri. V sklopu teh delavnic smo se PUM-ovci aktivno udeležili sajenja sadnega drevja ob kolesarski poti, kjer smo v sodelovanju z Društvom učni sadovnjak posadili nove jabolane. Delo je potekalo v dobri družbi in sproščenem vzdušju.

INDIVIDUALNO UČENJE

Zavedamo se, da znanje predstavlja glavni steber razvoja in največje bogastvo in konkurenčno prednost posameznika, zato v programu dajemo tudi velik poudarek individualnemu učenju (učne projekte popolnoma prilagodimo posameznikom in njihovim potrebam). Izobraževanje je torej pogoj za zaposlovanje mladih, hkrati pa izobraževanje omogoča prilagodljivost mladih pogosto nepredvidljivim razmeram na trgu dela. Izobraževanje igra ključno vlogo pri osamosvajanju mladih, hkrati pa služi uresničevanju njihovih učnih in raziskovalnih potencialov, njihove kreativnosti in inovativnosti. Izobraževanje mladih v družbi znanja naj bi bilo torej usmerjeno k spodbujanju vseživljenjskega učenja in pridobivanju ključnih kompetenc, čemur se skušamo čim bolj približati.

V programu PUM-O smo se skupinsko odločili pridobiti vozniško dovoljenje B-kategorije. Mentorji so nam omogočili srečanje s predstavnikom Relax-a, ki nam je razložil, kako priti do tega, da bomo postali dobri vozniki. Pričeli smo s predavanji CPP na šoli vožnje Relax, nadaljevali z zdravniškim pregledom, katerega smo vsi brezhibno opravili.

Zatem smo se lotili predavanj iz prve pomoči, le malo smo imeli časa za učenje, nato pa je že sledil izpit

prve pomoči. Tudi tega smo vsi opravili brez problema.

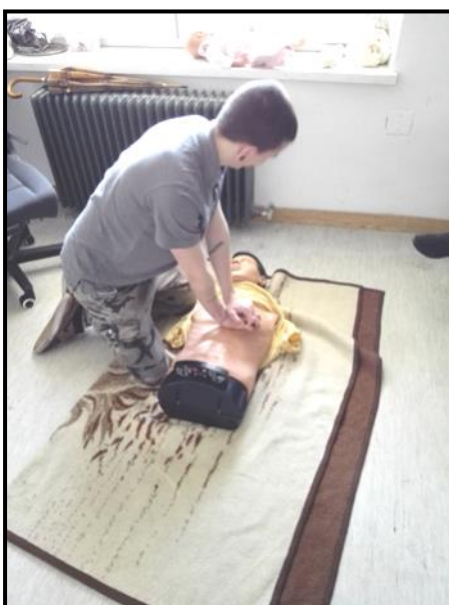
Sicer pa se vsak dan resno pripravljamo na izpit iz CPP, skupinsko in posamično rešujemo interaktivne lekcije CPP - virtualni tečaj teoretičnega usposabljanja CPP. Nekateri so teoretični del izpita že opravili, ostale nas še čaka (se nam že tresejo hlače).

Se pa moramo najlepše zahvaliti vsem tistim, ki so kakor koli pripomogli k uspešnemu opravljanju vozniškega izpita:

- mentorjem, ki so nas motivirali in opogumili za ta korak;
- g. Branku Kremzarju, direktorju avtošole Relax Slovenj Gradec, za zelo zanimiva in brezplačna predavanja CPP;
- ge. Renati Koren iz Območnega združenja rdečega križa Slovenj Gradec za izvedena predavanja ter izpit iz prve pomoči;
- Medicinskemu centru Jezernik za popust pri opravljanju zdravniških pregledov.

Ker imamo vsi veliko volje do pridobivanja novega znanja, verjamem, da bomo kar kmalu postali dobri vozniki.

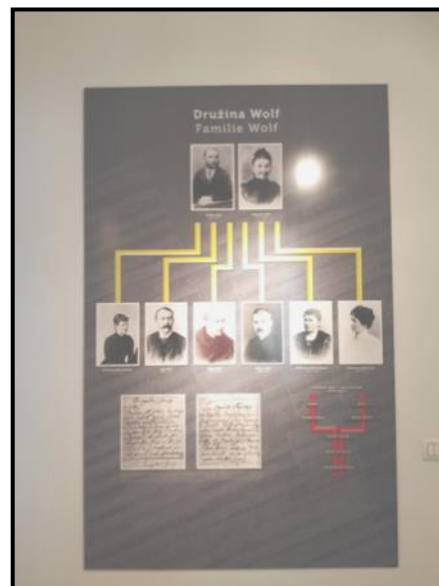
Opravljanje vozniškega izpita

Sodelovanje s Koroškim pokrajinskim muzejem

Rojstna hiša Huga Wolfa

S pomočjo tamkajšnje vodičke smo spoznali njegovo življenjsko zgodbo. Videli smo arhivirana pisma družini ter njegovim prijateljem in razne slike iz njegovega življenja. Na razstavi smo videli tudi družinsko drevo, iz katerega smo lahko razbrali, da je bil rojen v Slovenj Gradcu (v takratnem Windischgratzu). Njegova glasbena pot se je začela že v predšolskem obdobju z igranjem violine ter klavirja. Zaradi svojega posluha je veljal za čudežno nadarjenega glasbenega otroka. Njegovo izobraževanje se je zaključilo po končani osnovni šoli, saj so se vsi njegovi nadaljnji poskusi šolanja, vključno z glasbenim konservatorijem na Dunaju, končali neuspešno. Večino svojega sicer kratkega življenja je preživel v Avstriji, kjer je kaj hitro začel skladati. Njegova življenjska pot je hitro postala še bolj zapletena, ker se je pri osemnajstih okužil s sifilisom, kar je počasi ampak učinkovito vplivalo na njegovo osebnost ter mu pri 43. letih vzelo življenje.

Cerkev sv. Jurija

Cerkev Svetega Jurija leži na robu legenske terase nad Šmartnim pri Slovenj Gradcu v Mislinjski dolini. Njeni začetki so že predromanski, ker pa se je v 17. stoletju deloma porušila, danes ne kaže svoje prave starosti. Leta 1993 so domačini pri obnovi dotrajanega cerkvenega tlaka naleteli na pomembne arheološke najdbe. Umrlim so bili v grob dani značilni deli nakita. Vrhunsko prezentacijo odkritih arheoloških ostalin s stekleno in ogrevano hodno površino ter klimatiziranim spodnjim prostorom je leta 1994 mojstrsko izvedel arhitekt Milan Kovač. Cerkev tako danes nudi obiskovalcu pristen stik s preteklostjo.

Sokličeva zbirka

V sodelovanju s Koroškim pokrajinskim muzejem smo si ogledali tudi izjemno zanimivo Sokličevo zbirko. Mestni duhovnik je slovel kot vnet raziskovalec slovenjegraške preteklosti, kot zaslužen kulturni delavec, ljubiteljski umetnostni zgodovinar in zbiralec starin. V njegovi zbirki je trenutno razstavljenih preko 1200 predmetov iz različnih časovnih obdobjih. Ogled zbirke priporočamo vsem, saj najdemo arheološke, etnološke, kulturnozgodovinske in zgodovinske predmete, numizmatično zbirko, likovno zbirko starejše umetnosti in zbirko sodobne likovne umetnosti 20. stoletja, zbirko predmetov JV Azije, afriško ...

Projekt ŽIVIMO ZDRAVO Z NARAVO

V okviru izbirnih projektov Živimo zdravo z naravo in Spoznavajmo Slovenijo smo se Pumovci odpravili na pohod z Grmovškovega doma na Kopah proti Ribniški koči. Najprej smo se povzpeli na Črni vrh, ki je najvišji vrh Pohorja, se naužili razgleda in svežega zraka, kasneje pa smo pot nadaljevali proti Ribniškemu jezeru, kjer smo srečali študente biologije, ki so proučevali vrste kačjih pastirjev v okolici jezera. Po sprehodu smo se odpravili nazaj do kočice na zaslužen toplo malico in posladek - odličen borovničev zavitek. Po počitku smo se odpravili nazaj proti Kopam. Strokovno ekskurzijo smo zaključili z nasmehom na obrazu in nastalimi slikami na poti.

V projektih, povezanih z naravo, smo se povzpeli tudi na našo "URŠKO". Za nekatere naporno, za druge mala malica. Na vrhu smo bili nagrajani s prekrasnim razgledom, ogledali smo si tudi notranjost cerkvice. Spotoma smo se ustavili v koči na Naravskih ledinah, od koder je omamno dišalo po okusnih enolončnicah, še toplem kruhu in jabolčnem zavitku. Obisk te kočice toplo priporočamo vsem, saj so oskrbniki zelo prijetni. Imajo tudi dve razigrani kozi, ki smo jih nahranili z natrganim vejevjem bližnjih grmov.

Cross country klub

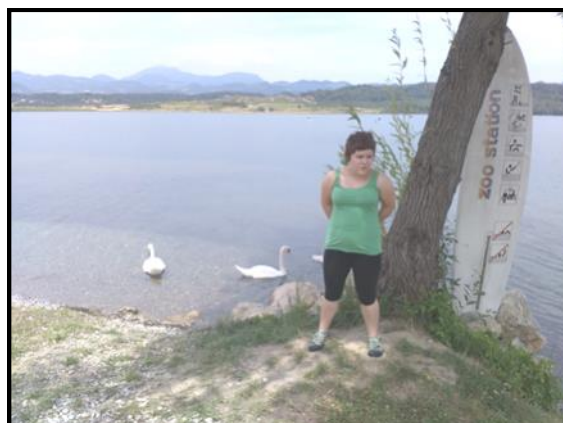
Ob lepem vremenu smo se odpravili na Cross country klub, kjer smo najprej izvedeli nekaj pomembnih informacij o delovanju in nastanku kluba in si ob tem ogledali še ostale živali, ki jih imajo v klubu. Preden smo pričeli s tečajem jahanja, smo z našimi udeleženci spoznali konje ter jih pomagali očistiti in pripraviti na ježo. Nekatere udeležence je bilo sprva malce strah, vendar so hitro spoznali, da so konji zelo ljubke in prijetne živali. Pod odličnim mentorstvom in spremstvom so naši udeleženci spoznali osnovno angleško tehniko jahanja konj. Po za nekatere novi izkušnji smo očistili konje, pospravili opremo ter se počasi odpravili nazaj v naše prostore.

Izjava mentorja Romana: »Bila je zelo zanimiva izkušnja, saj sem prvič sedel na konju in spoznal začetno znanje o konjih in opre. Veselim se ponovnega obiska konj, saj sta lokacija, na kateri klub stoji in konjska energija zelo sproščujoči.«

Velenjsko jezero

8. 7 in 12. 7. 2016 – petek in torek sta bila odlična dneva za obisk Velenjskega jezera. Dobili smo se v naših prostorih, popili kavo, se usedli v avto ter se odpravili na jezero. Ko smo prispeli, smo se pripravili na jutranjo rekreacijo – tek in hojo okoli Škalskega jezera, nekateri pa so šli na kratek sprehod in poiškali prostor za brisače. Po športnem začetku dneva smo ob kavici naredili približen plan, kako bomo preživeli strokovno ekskurzijo. Tistim, ki je postalo preveč vroče, so se ohladili v prijetno osvežujoči jezerski vodi ter se naužili sončnih žarkov, v vodi sta nam družbo delala tudi odrasla laboda in njun mladič. Na voljo smo imeli tudi možnost supanja, nad katerim je bila najbolj navdušena naša Tjaša, za katero je bilo to nova izkušnja in s tem delno premagan strah pred globoko vodo.

Predstavitev športa - badminton

Udeleženci programa Pum-o smo se zjutraj odpravili na Prvo osnovno šolo Slovenj Gradec, da bi se naučili igrati in bližje spoznali igro badminton. Najprej smo se posedli po klopih, nato nam je trener povedal nekaj pravil v zvezi z igranjem. Ko nam je vse razložil, smo se preizkusili v igri.

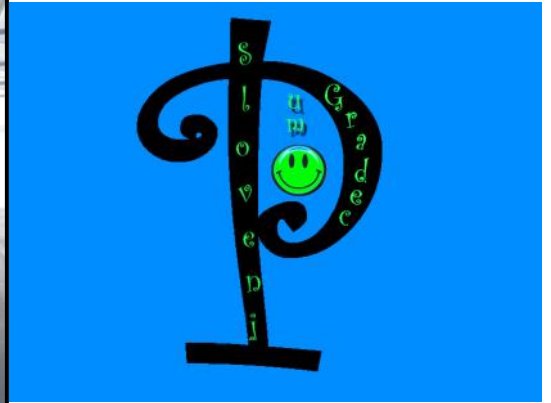
V igri smo se menjavali, mentor Roman nas je medtem tudi malo poslikal. Slike je objavil na facebooku, na strani Pum-o Slovenj Gradec. Ker nam je bil ta šport zelo všeč, smo povprašali, če lahko še kdaj pridemo, in trener nam je odgovoril, da ni problema.

Strelsko društvo Dolič

V petek, 17. 6. 2016 smo imeli strokovno ekskurzijo. Obiskali smo Strelsko društvo v Doliču. V uvodnem delu nam je mentor Roman, ki se sam ukvarja s tem, predstavil strelsko društvo in njihove dosežke. Razložil nam je tudi upravljanje s strelskim orožjem. Vsi smo se lahko preizkusili v streljanju, na koncu pa smo tudi priredili tekmovanje. Na tekmovanju je zmagala mentorica Damjana, ki ji je streljanje šlo odlično od rok, na drugo mesto pa se je uvrstil Miha. Ko smo zaključili s tekmovanjem, smo se odpravili na igrišče, kjer smo imeli športne igre. Ta dan je bil za nekatere nepozaben, saj so prvič streljali s tekmovalnim strelskim orožjem.

Drsanje v Velenju

S programom PUM smo se odpravili na drsališče v Velenju, ki je veliko 800 m² in je pokrito, zato omogoča drsanje v vsakem vremenu. Drsanje je brezplačno. Lahko smo si izposodili drsalke, za okrepcilo pa je tudi poskrbljeno z gostinsko ponudbo, kjer nudijo tople napitke.

Drsanje nam nudi prijetno razvedrilo, družabnost in konec koncev tudi športno aktivnost ter s tem pozitiven vpliv na krvnožilni in dihalni sistem.

Drsanje je precej podobno rolanju. Prvi koraki so veliko lažji kot pri letni različici tega športa – rolanju, saj imamo na urejenih drsališčih največkrat ob sebi ograjo, ki se je lahko oprimemo in nam pomaga pri prvih korakih in lovljenju ravnotežja.

Pri drsanju največkrat pademo nazaj, zadnja plat nas vleče navzdol, zato je priporočljiva uporaba varnostne čelade, kolesarske ali smučarske. Da bi take padce preprečili, pa je pomembno, da se ves čas skušamo upogniti v kolenih in težišče telesa prenesti vsaj na sredino drsalke, če že ne raje malo naprej. Veliko bolj varen padelec je naprej na roke, saj imamo vse pred sabo v vidnem polju in pod kontrolo. Zato je nujna uporaba rokavic, saj si roke lahko popraskamo, v najslabšem primeru pa nam še kdo zapelje z drsalko čez prste. Če imamo ščitnike za kolena in komolce še od rolanja, je dobrodošla uporaba le-teh vsaj ob nekaj prvih vadbah.

Poznamo več vrst drsanja: hitrostno drsanje je tekmovalna zvrst drsanja, pri kateri tekmovalci tekmujejo drug proti drugemu pri premagovanju določene razdalje na drsalkah.

Umetnostno drsanje je šport, pri katerem posamezniki, pari ali skupine izvajajo piruete, skoke, korake in drugo koreografijo z drsalkami na ledu. Umetnostni drsalci tekmujejo v različnih skupinah. Posamezniki so lahko moški in ženske, ki na tekmovanjih izvajajo skoke, piruete, korake, lastovke in druge elemente v svojih programih. V parih drsata moški in ženska skupaj. Pari izvajajo enake elemente kot posamezniki, le da jih izvajajo skupaj. Imajo tudi posebne elemente, kot so npr. met skoki, pri katerih drsalec vrže drsalko v skok, dvige, kjer drsalec drsalko drži nad svojo glavo v različnih položajih.

PRISPEVKI PUMOVCEV

Moja prva selitev

Vse se je začelo, ko mi je letos februarja umrl stric. Po njegovi smrti je bila hiša prepisana na njegovo hčerko, vendar se je hčerka odločila, da bo hišo prodala. Na internetu smo izsledili oglas, da se hiša prodaja, ata je bil takoj zainteresiran, saj si je od nekdaj želel hišo. Poklical je stričevo hčerko in se pozanimal glede cene in vsega ostalega. Čez teden dni nas je ata sklical v kuhinjo in nam začel pripovedovati o prodaji. Z mamo sta se odločila, da hišo kupita. Nista vedela, kako bi nam to povedala, saj sta vedela, da bo za nas to velik šok, saj smo bili od malega navajeni živeti v bloku. Jaz se s to novico nisem mogla sprijazniti, ker sem vedela, da tam ne bom imela prijateljev, blizu ne bo nobene trgovine, niti kam na pijačo ne bi mogla iti, kot sem bila navajena tega, ko sem živela v mestu. Tedne in tedne sem se jokala, saj se nisem hotela preseliti in zapustiti prijateljev in sosedov. Vsi so mi govorili, da mi bo na začetku težko, saj se bom morala privaditi na življenje v hiši in da bom sčasoma vesela, da imamo hišo. Trajalo je 2 meseca, da so se uredili papirji in vse ostalo. Doma smo začeli po malem pakirati stvari v škatle in smo jih kar sproti vozili v hišo, da bi se lahko čim prej vselili. Šele takrat sem se zavedala, da je vse to resnično in da se bom mogla sprijazniti tako ali drugače. Meseca junija so se odpeljale še zadnje stvari iz stanovanja. Dobili smo ključke od hiše in se vselili. Prvi teden je bilo težko, vendar sem se takoj navadila. Rabila sem le čas zase, da sem se navadila, saj nisem bila nikoli tako oddaljena od prijateljev. Starša sta mi govorila, da se bom z njimi lahko videvala kadar koli bom hotela, saj sem oddaljena le 7 km iz mesta. Zdaj sem v hiši že dva meseca in pol in šele zdaj vidim, kako fajn je živeti v hiši. V blok bi sicer še šla,

vendar samo zaradi prijateljev in sosedov.

MOJA ŠPORTNA POT

Moja športna pot se je začela, ko sem bila stara 4 leta, ja, res je malo hitro, ampak točno se spomnim, ko mi je mama prvič kupila smuči, saj tako mala niti nisem vedela, zakaj se gre in čemu je to namenjeno, a kar hitro sem ugotovila. Smuči so mi bile očitno res namenjene, saj sem se takoj naučila kako in kaj gre, ker pa je mama videla, da imam talent, me je vpisala v smučarski tečaj. Nekako tako se je začela moja smučarska pot. Iz tečaja sem hitro odsmučala med mlajše deklice. Čeprav je smučanje res naporen šport in je treba vanj vložiti veliko napora in časa predvsem pa denarja, me nič od tega 8 let ni ustavilo. Doživela sem veliko stvari, spoznala nove ljudi. Kljub mrazu na ledenikih smo presmučali vse proge in dali vse od sebe za dobre rezultate. Nikoli mi ne bo žal, da sem dala to izkušnjo skozi. Na žalost pa sem po 8 letih zaradi zdravstvenih težav morala prenehati s tem čudovitim športom. Ker sem športen tip človeka, sem hitro poiskala nekaj, s čimer sem se zamotila. Čeprav mi odbojka nikoli ni bila pri srcu, sem vseeno vanjo vložila 4 leta. Ko sem se je naveličala, sem se lotila plezanja. Ja, to je zanimiv šport, saj niti sama ne vem, zakaj me veselijo takšni naporni športi, ampak vseč sta mi adrenalin in nevarnost. Ne vem kako, ampak kmalu sem preklopila na lokostrelstvo. Saj ne da mi plezanje ni bilo zanimivo, ampak sem tip človeka, ki hoče v svojem življenju poskusiti vse in pri tem se ne ustavim. Tudi leto z lokom v roki je bilo zanimivo in če vas zanima, če sem kdaj ubila, ni treba skrbeti, vedno sem zadela samo tarčo, včasih pa tudi mimo, sam to ne šteje. Med vsemi temi športi pa mi je bila vedno najljubša nogometna žoga. Menda sem nogomet igrala že v trebuhu, čeprav so vsi upali, da bom baletka. Samo meni to ni bilo dovolj adrenalinsko in sem 4 leta igrala nogomet, čeprav nimam kaj proti baletu in mogoče kdaj poskusim tudi to. Za konec vam povem še to, da počnite v svojem življenju vedno to, kar vas veseli, z voljo in motivacijo lahko pridete kamor koli, tudi če padete, vstanite in pojdite naprej, saj nikoli ni prepozno.

Daša

Moja srednja šola

Februarja 2014 je bil čas, da se odločim, kam bom šla naprej v srednjo šolo. Sledili so informativni dnevi, nato smo morali sprejeti odločitev, katero šolo bomo obiskovali. Jaz sem že od malih nog vedela, kaj me veseli, zato sem se vpisala v Srednjo zdravstveno šolo v Slovenj Gradcu. V osnovni šoli sem imela ves čas dober uspeh, zato me je bilo strah da ne bi bila sprejeta, vendar sem imela srečo, ker ni bilo omejitev. Prvi šolski dan je bil stresen, saj nisem poznala ni-

kogar, razen dveh sošolk, ki sta se isto vpisali. Morali smo se posesti, da bi izvedeli, v katerem razredu bomo. Upala sem, da bom še vedno sošolka z Leo in Karin in tako je bilo, ostale smo sošolke. Prvi teden je prišla gospa, ki nam je vzela mero, da je vedela kakšne velikosti uniform naj naroči. Prvi letnik je bil zelo težek, nisem se učila sproti, zato sem na koncu letnika imela tri popravne izpite, vendar sem se naučila in jih uspešno opravila. V prvem letniku sem veliko izostajala zaradi zdravstvenih težav, zato se mi je poznalo pri ocenah, ampak sem imela malo privilegij in sem imela dlje časa, da se naučim in grem opraviti izpite ki jih prej nisem mogla. Sledil je drugi letnik, kjer sem se odločila, da se bom učila sproti, saj nočem imeti spet uničenih počitnic, ko bi se morala ves čas le učiti. Drugi letnik sem opravila brez težav, na koncu nisem imela nobenega popravnega izpita. Tretjega letnika sem se po pravici povedano ustrašila, ker smo imeli prakso v bolnici na konkretnih pacientih, ne tako kot v prvem in drugem letniku, ko smo vadili na lutkah. Tudi v tem letniku sem si rekla, da se bom učila sproti. Na začetku sem si snov redno in lepo zapisovala, nato me je minilo. Večkrat sem »špricala« ali pa si pri uri snovi sploh nisem zapisovala, zato se je tretji letnik slabo končal. Imela sem veliko slabih ocen, ki sem jih morala v določenem času popraviti. Bedela sem tri noči, samo da bi lahko vse uspešno popravila. Ostali so mi trije predmeti, ki jih nisem opravila. Julija sem šla na popravnega, opravila sem le enega, dveh pa žal ne. Odločila sem se, da pavziram eno leto in v tem letu opravim ta dva predmeta.

Zdaj pavziram že drugo leto in ko slišim druge, kako so opravili maturo, mi gre na jok, saj vem, da bi lahko bila tudi sama med njimi. Zdaj se moram le spraviti k učenju, da opravim kar mi manjka in da se lahko drugo leto redno vpišem v 4. letnik.

Nina

Selitev

Februarja 2013 si je moj očim tragično vzel življenje. Imel je veliko hišo v Starem trgu pri Slovenj Gradcu, za katero se je po njegovi smrti začel boj. Z mojo mamo sta bila poročena in zato ji je avtomatsko pripadal večinski delež hiše. A sta bila poleg nje še dva dediča, brat in sestra pokojnega očima, ki pod nobenim pogojem nista želela prepustiti svojega deleža mami in sta v zameno, da mama lahko živi v hiši, želela izplačilo ali pa ključ od hiše in najemnino za njun delež. Ker mama ni imela toliko denarja, da bi lahko izplačala ostala dva dediča, je morala hišo dati na trg nepremičnin in začeti iskati novo stanovanje, da bi se rešila nadležnih dedičev in končno imela svoj mir.

Sprva hiše nihče ni želel kupiti, saj je soseda (sestra pokojnega) želela zapreti dovoz do hiše, ker sta njena hiša in hiša očima imela skupen dovoz in je očimova sestra bila mnenja, da si dovoz lahko lasti ter zahtevala, da si dovoz naredi na zadnji strani hiše, kjer je bil travnik in mali vinograd. Dovoljen nam je bil le peš prehod skozi dvorišče. Ker sem se jaz raje s kolesom peljala skozi dvorišče kot pa uničevala travnik na zadnji strani hiše, se je »pametna« soseda začela pritoževati nad mojim vedenjem, češ da je skrajno nesramno, in si omislila ograjo, ki je stala točno en meter od naše hiše, ker dvorišče je bilo »njeno« in nam je otežila dohod do garaže. Nato se je končno našel kupec, zato je mama začela iskati stanovanje.

Sprva je iskala stanovanje v okolici Slovenj Gradca, saj je želela biti čim bližje rodnemu kraju, a tu ni bilo sreče, saj so se večinoma prodajale samo večje hiše in garsonjere ali pa zelo draga stanovanja, zato je začela iskati v bližnjih krajih. Na Ravnah se ji je nasmehnila sreča in našla je lepo dvosobno, opremljeno stanovanje za ugodno ceno in začeli smo se seliti v meni tuj kraj, ki mi sploh ni bil všeč, a je bilo potrebno. Zato smo se avgusta iz Slovenj Gradca preselili na Ravne na Koroškem. Selitev je bila zame bolj slaba izkušnja, saj tam nisem poznala nikogar in sem se iz hiše morala preseliti v blok in deliti sobo z mojim bratom. Sčasoma sem se nekako navadila na Ravne, a sem pogrešala Slovenj Gradec, saj sem navajena tega kraja in mi je bolj pri srcu.

Moja mama je imela v Slovenj Gradcu še v lasti garsonjero, ki pa je bila premajhna za tri osebe, zato se je odločila, da bo prepisala pol stanovanja na Ravnah mojemu bratu, celotno garsonjero pa meni, da lahko grem živeti za sebe, saj je to bila moja želja. Zato sva se odpravili k notarki in naredili prepis stanovanja. Takoj za tem sva s fantom začela prenavljati stanovanje in kmalu bo nared za mojo ponovno selitev nazaj v Slovenj Gradec.

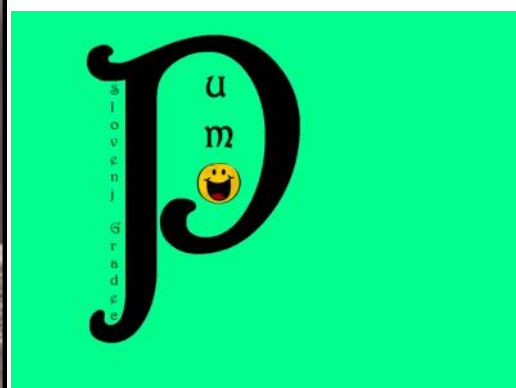
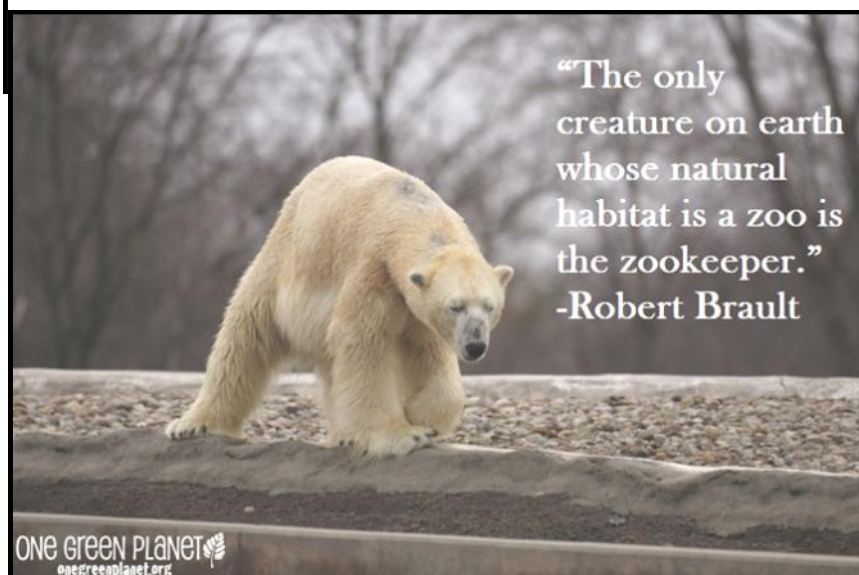
Jasmina

Živali - enakovredna bitja

Velikokrat pravice živega bitja izpodbija mišljenje ljudi o tem, da je žival na nižjem nivoju in z njo ravnajo kot z bitjem brez utripa, ki ga je treba zatreti. Žal je to vedno večji problem v svetu, saj kljub društvom in organizacijam proti mučenju živali, ki skrbijo za zavržene in v nekaj primerih tudi poškodovane živali zaradi malomarnosti ljudi, ki še vedno ne razumejo pojma biti enakovreden. S tem mišljenjem ljudi so po mojem mnenju nastale živali trofeje, žrtve v borbah in ostalih grozotah, ki jih podpira človeštvo zaradi zabave ali dejanskega uživanja v nehumanem delovanju s tako imenovanimi "manjvrednimi" bitji. Kljub tem krivicam, ki se dogajajo, še vseeno obstajamo ljudje, ki so nam živali več kot le zabava, kot pripomoček pri športnih/prostočasnih aktivnostih. Vedno več je tudi projektov, pri katerih se zbira hrana za živali v društvih, azilih, v domači oskrbi ljudi, ki jim je to velik finančni zalogaj, ampak se vseeno ne vdajo in ne zavržejo dvonožnih, štirinožnih ali konstrukcijsko drugačnih živali, saj jih dojemajo kot živa bitja, ki so prav tako kot mi prebivalci tega planeta in jim to dodeljuje enake pravice kot nam ljudem. Upam, da bo takšnih ljudi brez predsodkov vedno več in bodo ta nehumana delovanja potonila v pozabo, saj ta planet, na katerem živimo, vsem nudi enake priložnosti za življenje in je delovanje proti sistemu najslabša možna opcija, ki jo človek lahko sprejme.

Lana

Counter-Strike: Global Offensive

Why do I play CsGo and why I like CsGo

CSGO is a near-perfect multiplayer shooter. Unlike the previous versions, which were often difficult to get in to, this one offers a variety of modes that will appeal to all skill levels. It has a large community and a well-supported workshop, ensuring that this discount-priced game will be around for years to come.

In short, you play as the good or bad guys and must either kill the other team or complete objectives to win the round, which will earn you more money to do the same thing again but faster. It's been around for years and has spawned many imitators.

The game isn't much of a looker as it is based on the same engine as the original Half Life 2 was. However, Valve have polished it as much as they can and the community consists of lots of awesome mappers who have been churning out brilliantly imaginative and beautiful maps almost on a daily basis.

Is it worth getting if you already own Counter Strike: Source? Yes. CSS was always Counter Strike shoe-horned into the Source engine. CSGO feels far more like a standalone game. Valve has very carefully listened to what people have wanted and have made a very appealing game. The best feature must be the competitive play. You cannot leave these matches or you'll suffer a temporary ban from the feature. After 10 wins in this mode you'll be ranked and will be paired up with people of the same skill, meaning that the game is challenging but fair regardless of your skill level. These matches are exciting, occasionally scary or frustrating, but are the most rewarding part of the game and improving your rank is one of the most satisfying experiences in any video game, ever.

There are all kinds of teams and communities that you can join. Really, if I was stuck on a desert island with one game this would most likely be my top choice. It's bigger than you can hope to conquer and has a huge community around it which will likely be around for years to come, something that can't be said for the Call of Duty franchise which is probably its closest rival. Remember that those games are full price and have another one churned out each year, fragmenting the community. Plus you can customize your weapon skins in CSGO. Surely that's the most important

feature?! All they need to add now are hats and you might as well live in CSGO.

ZARADAM

»100% cotton«

Moje mnenje je, da je velikim korporacijam oz. investorjem, ki vlagajo velike količine denarja v proizvodnjo bombaža, enostavno povedano čisto vseeno za tisoče in tisoče delavcev, ki vsak dan trdo garajo, da bi lahko zadostili enormnemu povpraševanju elite v tekstilnem svetu. Delavci dobesedno puščajo koščke svojega zdravja vsak dan v službi. Vsak dan. Cel dan za samo 2 dolarja na izmeno. Kmeti, ki gojijo bombaž, so izpostavljeni veliki nevarnosti, saj morajo opráševati bombaž s pesticidi. Delavci, ki delo opravljajo v tovarnah bombaža, pa namakajo tkanine, ki so prepojene s strupenimi snovmi, ki so posledica pesticidov in so prav tako v veliki nevarnosti. Pravzaprav v tako veliki nevarnosti, da povprečen delavec doseže le 35 let. V bližnji prihodnosti več kot očitno ni na vidiku rešitev, ki bi lahko končale probleme in trpljenje mnogih ljudi, ki na tak način služijo denar za golo preživetje. Ampak, to so dejstva, ki razne diplomirane ekonomiste in vodilne ljudi, ki so bili na svojo pozicijo postavljeni, pač ne zanimajo. Zanima jih le preprosta in preverjena »računica«: minimalen strošek – maksimalen profit! Veliko ljudi misli, da problem s strupenim bombažem ostane v Indiji ali kateri koli državi, ki spada med izvoznike te dobrine, ampak resnica je takšna, da majica ali trenirka, ki jo kupimo v trgovini, ima še vedno na sebi sledi raznih strupenih snovi, ki tako pridejo v stik z našo kožo. Sedaj vem, da imamo potrošniki podoben problem kot ti delavci. Veseli me, da sem po ogledu tega dokumentarnega filma spremenil mišljenje o bombažu nasploh. Ogled tega dokumentarnega filma priporočam vsem.

Damir

PSIHADELIČNE GOBE V SLOVENIJI (PSILOCYBE SEMILANCEATA)

Semilanceata je verjetno najbolj razširjena 'magična' goba na svetu. Pravijo tudi, da po vsebnosti psihoaktivnih snovi spada med najmočnejše. Za neizkušenega gobarja ali gobarko je lahko semilanceata izziv, vendar lahko opremljeni z nekaj znanja kmalu z dovolj veliko gotovostjo prepoznate primerke, ki jih srečamo na sprehodu v naravi.

KJE RASTE?

Pogosta je v hladnejših podnebnih severne poloble. V Italiji so jo opazili celo na nadmorski višini 4000 metrov! Raste zunaj gozda. Pri nas jo lahko opazimo na visokogorskih (lahko že več let opuščenih) pašnikih, vendar ne na kravjekih, kot nekatere druge gobe istega rodu, temveč ob šopih trave. P. Semilanceata se namreč prehranjuje z odmrliimi travnimi koreninami.

KDAJ RASTE?

Od prvih hladnih in deževnih jesenskih dni do zmrzali.

KAKO JO PREPOZNAM?

Najprej opozorilo: Kako P. Semilanceata zgleda, je zelo odvisno od njenega okolja. Če jo želite identificirati na sprehodu nekje v tujini, je posvet z lokalnim poznavalcem nujen.

Ker je klobuk te gobe najboljše orodje za njeno pravilno prepoznavo, mu je treba nameniti največ pozornosti.

Ime zašiljena prihaja iz ozko podolgovate in zgoraj topo zašiljene oblike klobučka, ki je koničast do suličast (semi-lanceata pomeni pol-suličasta). Zvoncu oz. zvončku podobna oblika z "bradavičko" na vrhu je res značilna in se jo hitro opazi. Goba je med manjšimi, saj je njen klobuk širok le 1–2 cm, visok pa 1.2–1.8 cm. Klobuk je pri robu pogosto rahlo zavihan navznoter, proti "stebelu" oz. betu, ter je pri starejših gobah temnejše barve.

Na www.gobe.si opisujejo klobuk kot "trajno koničast do ozko zvončast, zgoraj s topo konico, v vlagi sluzast, rahlo vzdolžno nazobčan, olivno rumeno rjav, včasih z zelenkastimi pegicami, s tankim mesom". V naravi pa barvo klobuka od podobnih gob najlaže ločimo po tem, da se barva klobuka semilanceat zdi rahlo pozlačena, torej gre za lep, topel odtenek rjave. Odtenek rjave barve klobuka je pri drugih gobah, ki jih najdemo ob istem času v istem okolju, hladnejši, ne tako lep. Žal je ta 'pozlatitev' opazna le pri primerkih, ki v sebi trenutno nimajo preveč vode in je njihov klobuk na zgornji strani suh. Pomembno se je zavedati, da je goba namreč zelo higrofana (ang. [hygrophanous](#)), kar pomeni, da sta tako ton barve kot enakomernost obarvanosti odvisni od trenutne količine vode v gobi.

*(Zašiljena gologlavka,
angleško Liberty Cap)*

Trosovница oziroma spodnja stran klobuka

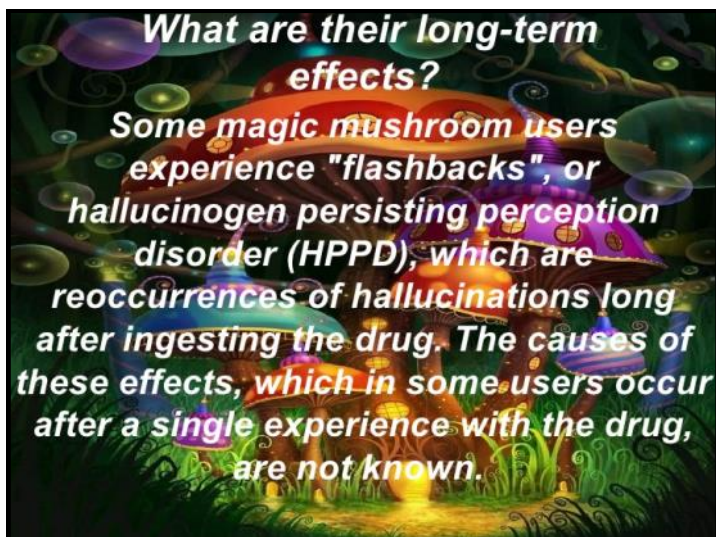
Lističi so pritrjeni v vrhu klobuka, torej potekajo od roba klobuka NAVZGOR proti konici, NE vodoravno, torej ne po najkrajši razdalji do stebela ampak pod klobukom navzgor. Povedano drugače, prerez klobuka mora spominjati bolj na polodprt dežnik kot na trikotnik. Barva lističev trosovnice je sprva blede rjava, s starostjo barva temni do zelo temno rjave, skoraj črne.

Zadnja potrditev, da imamo pred seboj res klobuk zašiljene gologlavke, je tanka, želatinasta, prozorna membrana na zgornji strani. Pri vlažni gobi je lepo vidna, če opazovalec nežno razpara klobuk.

Bet (steblo)

Bet je glede na majhnost klobuka zelo ozek (0,1–0,3 cm) in dolg (5–10 cm).

Pogosto je neraven, spodaj le rahlo razširjen. V spodnjem delu bel (lahko tudi nežno modrozelen), drugje kremnato-rjave barve.

OSEBNA IZKUŠNJA

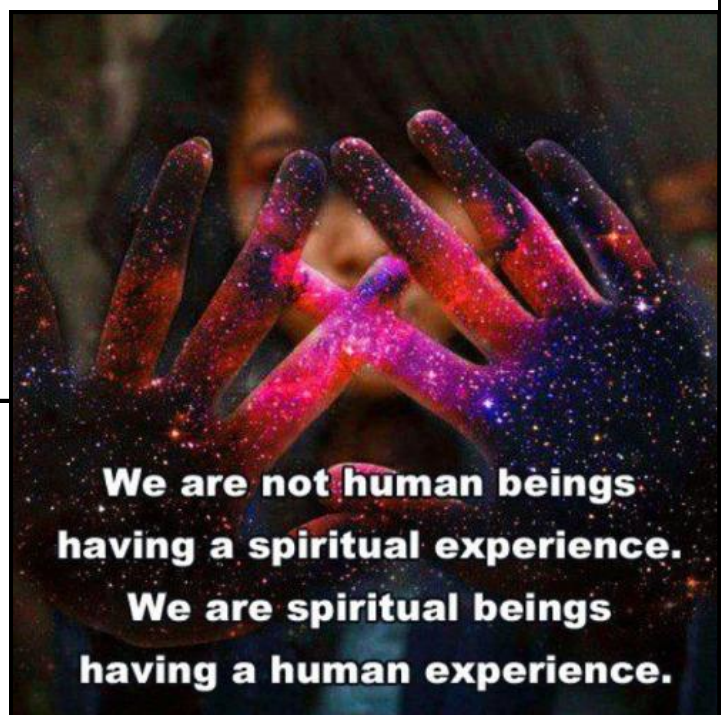
Veliko je odvisno od posameznikove psihe, če si »skuliran«, miren, ti nima kaj hudega za biti. Ne smeš pričakovati kaj hudega, ker ni. »Fora« pri vseh teh halucinogenih tripih je, da te tvoja psiha udari nazaj. Če je psiha v redu, se nimaš kaj bati. Samo ne misliti, da je to tako kot LSD. Ni. Pri gobicah se še zavedaš realnosti, si tako na meji. Z zavestjo padaš v ta svet in svet škratkov:) Vse je bolj barvito, do ljudi, ki niso na tripu, imaš prav takšen "distinct" občutek. Kot da ne bi bili iz tega sveta, smešno, ampak resnično:). Zaznavaš psiho drugih ljudi, ali imajo slabe namene ali dobre ... v družbi nejevoljnih, nervoznih ljudi se začneš počutiti slabo.

Občutki so veliko bolj prisotni, veliko bolj se zavedaš svojih misli oz. jih občutiš ... z mislimi lahko greš v take podrobnosti, da ne moreš verjeti ... na trenutke imaš občutek, da so ti vse stvari na svetu jasne. Lahko razvozlaš vsako skrivnost (tega se kasneje seveda ne spomniš več oz. ne najdeš tistih odgovorov:). Je vsekakor zanimiva izkušnja, zanimiv je trenutek, ko se ti zgodi tisti klik v zavesti, ko gobice zagrabijo. Tega ne bom nikoli pozabil. Čas traja neverjetno dolgo, 5 min je tako kot 2 uri ... je dosti smeha, predvsem prvih par ur. Potem, ko pa začnejo gobice popuščati, se začne težji del tripa, ko te na trenutke grabi tesnoba. ... nekako si želiš, da bi bilo že konec, pa še kar grabi:). Samo spet ni tako hudo.

Si pa par dni po tistem še vedno pod vplivom izkušnje, dosti premišljuješ o tem – o sebi, o občutkih, spoznaš, kako veliko moč ima zavest. Ti pa dajo gobice vedeti, da za nekaj časa jih imaš dovolj. Tudi sicer ni zelo pametno, da bi to vsak mesec užival, ker se ti lahko začnejo pojavljati "backflashi" – nisi zadet, doživljaš pa "privide" na poti v šolo, v službo, kjer koli ... zelo neprijetna zadeva:).

Prostor, v katerem boš doživljal trip, naj bo čim bolj tebi prijazen, da se v njem dobro počutiš, da imaš okoli sebe dobro, vesele družbo. Tega vsekakor ne počni sam, kot pri vsaki takšni zadevi. Sicer je to najbolje narediti sredi poletja, kje v naravi, gozdu ... takrat je izkušnja najbolj pristna. Pa ne glej se v ogledalo, ko boš na tripu!!! To obvezno ne pozabiti.

Kevin

**We are not human beings
having a spiritual experience.
We are spiritual beings
having a human experience.**

10. MEDPUMOVSKI TURNIR

Dogodek se je odvijal 4. 10. 2016 v Celju in je bil namenjen druženju in izmenjavi mnenj mentorjev in udeležencev programa PUM-O. Pumovski turnir je dogodek športne narave, v katerem se mladi pomerijo v nogometu, košarki in odbojki. Ta turnir ni bil tekmovalne narave in se je s tem tradicionalno tekmovanje za pokal prestavilo na drugo leto. Za udeležence, ki niso športne narave, je bilo na razpolago druženje in tekmovanja v ročnem nogometu, biljardu in namiznem hokeju. Po druženju in športnih aktivnostih smo po tradiciji za spomin naredili tudi skupinsko sliko. Celjski Pumovci so nas ob koncu dneva za "nagrado" pogostili z golažem, ki so ga pripravili sami, ter se nam zahvalili za udeležbo in nas povabili na naslednji turnir maja 2017.

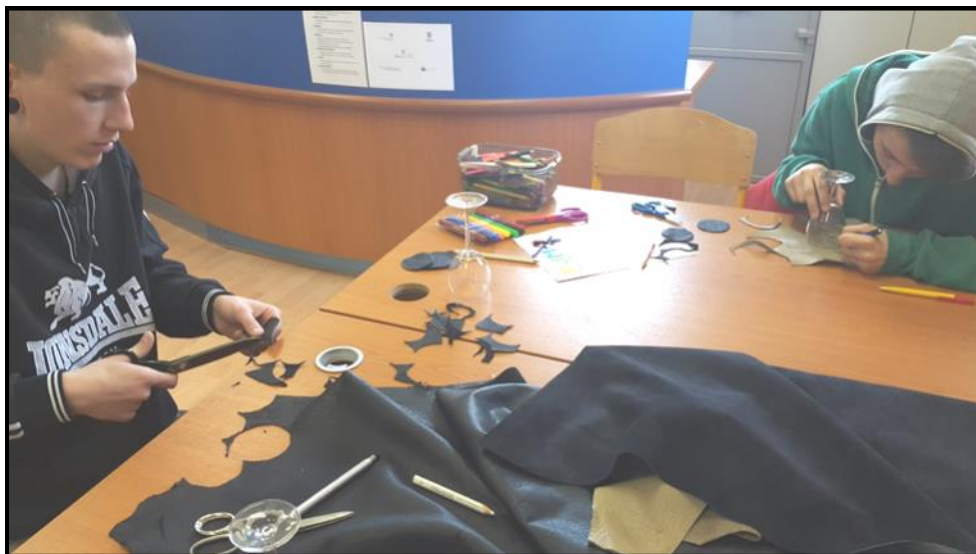
KREATIVNOST MLADIH

Šivalni kotiček

Izdelava voščilnic

KUHANJE IN PEKA

Pustni krofi

Sestavine:

- 1 kg moke (pol ostre, pol namenske ali mehke)
- 8 rumenjakov
- rum (3 pokrovčki – ne več kot 1 dl)
- 4 žlice sladkorja
- 10 dag kvasa
- 1 jogurtov lonček belega olja (14 dag)
- 4 dl mleka
- limonina lupina
- 1 velika žlica soli
- olje za cvrtje

Postopek:

Moko stresemo v posodo, naredimo jamico, v katero damo kvas (zmešan z malo sladkorja in toplim mlekom(2 dl)) in ga pustimo nekaj minut vzhajati. Med tem sladkor in rumenjake penasto vmešamo ter dodamo olje, rum, limonino lupino in preostala 2 dl toplega mleka. Ko kvas dovolj dolgo vzhaja, združimo vse sestavine in jih zgnetemo v gladko testo (testo se mora ločiti od roke). Iz testa takoj oblikujemo krofe (najbolje, če oblikuješ res majhne kroglice, ker pri vzhajanju naraste za 1 in pol krat) in jih pustimo približno uro in pol na toplem vzhajati. Med tem pristavimo olje za cvrtje in ga pustimo, da se počasi segreva (na plošči nastavimo temperaturo 4 ali 5 (od 9), na plinu pa na najmanjši ogenj). Segreva se približno pol ure ali več. **VAŽNO JE SEGREVANJE OLJA, NE SPREMINJAMO NASTAVITVE TEMPERATURE!!**

Da je olje segreto, preizkusimo tako, da vanj pomočimo zobotrebec in če se okoli njega naredijo pene, lahko začnemo cvreti krofe. Krofe cvremo 4 minute na vsaki strani (prve 4 minute s pokrovko, druge 4 pa brez nje). Ko so pečeni in ohlajeni, jih napolnimo z marmelado in posujemo s sladkorjem v prahu.

RADIO LASER

24. 6. 2016 smo se Pumovci odpravili na pohod proti Radiu Laser. Ko smo prispeli, smo komaj čakali, da se lahko skrijemo v senco in popijemo mrzlo cedevito za osvežitev. Ob desetih sva se z mentorico Damjano odpravili v studio Radia Laser in predstavili program PUM-O. Voditelj Baky naju je izprašal vse o PUM-u: kako se tukaj počutimo, kje je naša lokacija, kakšni so pogoji za vpis ter kakšne projekte izvajamo. Bilo je zanimivo doživetje, saj sem bila prvič v etru. Prisotna sta bila strah in trema, ampak s časom sta minila in pogovor je potekal sproščeno. Ko sva končali, smo se skupaj vrnili nazaj in si po počitku pripravili malico. Bil je zelo lep in zanimiv dan.

KOROŠKI RADIO

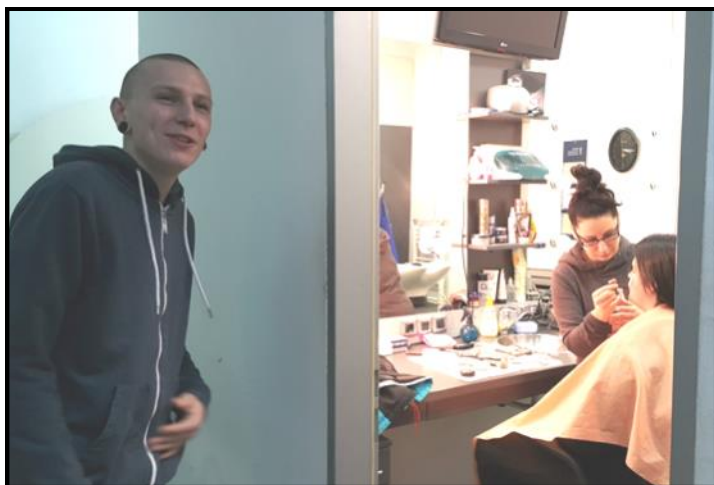
20. 9. 2016 smo se v sklopu dnevov slovenskih svetovalnih središč udeležili radijske oddaje za mlade na Koroškem radiu. Skupaj z našimi udeleženci smo javnosti predstavili prenovljeni program PUM-O. Za naše udeležence je bila to izjemno zanimiva izkušnja, saj so se prvič znašli pred mikrofonom v kakšni radijski oddaji.

Pred nastopom je bilo opaziti nekaj nervoze, vendar je ta po nekaj besedah hitro izginila. Skupaj z voditeljico smo oddajo lepo pripeljali do konca.

Za nami je bila zopet izjemno zanimiva izkušnja, iz katere so naši udeleženci prav gotovo veliko pridobili na samozavesti in strahom pred jav-

RTV SLO - ODDAJA DOBRO JUTRO

14. 12. smo se odpeljali v mariborski studio RTV, kjer smo imeli v oddaji Dobro jutro predstavitev programa PUM-O. Bila je zanimiva izkušnja za nas mlade, ki smo se kljub tremi pokazali pred kamero ter gledalcem približali ta program, ki je namenjen mladim do 26. let z nedokončano osnovno ali srednjo šolo in željo po doseganju novih kompetenc, veščin in življenjskih znanj.

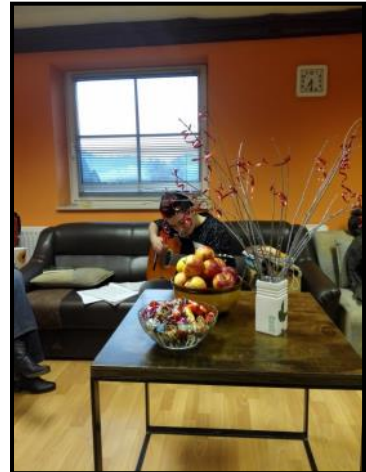
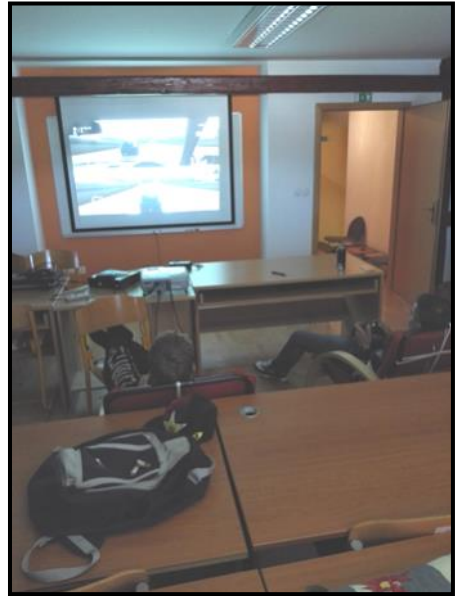

PRAZNOVANJE ROJSTNIH DNI

V programu PUM-O smo zares povezani, kot ena velika družina, to nakazuje tudi skupno praznovanje rojstnih dni udeležencev in mentorjev. Za vsakega udeleženca in mentorja skupaj pripravimo manjšo pogostitev in prese- nečenje. Na zadnjem praznovanju nas je obiskal tudi glasbeni gost Adi Smolar, ki nam je s kitaro popestril praznovanje.

INTERESNE DEJAVNOSTI

CILJI UDELEŽENCEV V PROGRAMU

**Dokončana
osnovna/
srednja šola**

**Pridobitev
zaposlitve**

**Znanje
tujih
jezikov**

**Športne ak-
tivnosti**

Kreativnost

**Izpit za
avto**

**Spoznavanje
novih
interesov**

**Pridobitev delovnih
navad in točnosti**

**Uspešno delovanje
v skupini**

**Udeležba na
predavanjih /
delavnicah**

**Spoznavanje
novih ljudi**

Celjska cesta 22

Informacije:

Telefon: 051 224 052

E-pošta: damjana.kotnik@mocis.si

roman.herlah@mocis.si

simona.struc@mocis.si

PUM Slovenj Gradec

Oblikovanje:

Lana Klančnik

Tehnična podpora:

Roman Herlah

Moralna podpora:

Vsi ostali

Lektoriranje:

Urška Novak, prof. slov.
in soc.

*»Danes puščam za sa-
bo preteklost, ki mi ne
koristi več, in ustvar-
jam prihodnost, kakr-
šno si zaslužim.«*

*„Skupaj bomo iskali vaše
pozitivne plati, razvi-
jali ideje in krepili
veščine, ki vam bodo
pomagale v bolj svetlo
prihodnost.“*

BREZPLAČEN PROGRAM ZA MLADE